

Krajskému státnímu zastupitelství
v P r a z e
prostřednictvím
Okresního státního zastupitelství
v Berouně

ke sp. zn.: 1 ZN 243/2011

V Praze dne 9. září 2011

Oznamovatel: Bohuslav Hubálek
nar. 24. ledna 1933
bytem Českolipská 19, Praha 9, PSČ: 190 00

práv. zast. JUDr. Janem Vondráčkem, advokátem
se sídlem Zbraslavské nám. 458, Praha 5- Zbraslav, PSČ: 156 00

Žádost o přezkum vyřízení podání

Jedenkrát.

Exp.: VIA E-MAIL (podatelna@osz.ber.justice.cz); úkon je opatřen zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu PostSignum QCA vydaném Českou poštou, s. p.

Seznam příloh:

1. Kopie plné moci udělené JUDr. Janu Vondráčkovi, advokátovi.
2. Přepis projevu Rainharda Heydricha ze dne 2. října 1941 pořízený z Národního archivu.
3. Překlad projevu Rainharda Heydricha ze dne 2. října 1941.
4. Kopie zápisu z jednání z Wannsee ze dne 20. ledna 1942.
5. Překlad zápisu z jednání z Wannsee ze dne 20. ledna 1942.
6. Kopie rozhodnutí Ministerstva vnitra o odmítnutí registrace občanského sdružení Sudetoněmeckého krajanského sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, o. s. ze dne 24. srpna 2009, č. j. MV-58402-7/VS-2009.
7. Kopie rozhodnutí Ministerstva vnitra o odmítnutí registrace občanského sdružení Sudetoněmeckého krajanského sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, o. s. ze dne 28. června 2011, č. j. MV-58402-37/VS-2009.

I. Východiska této žádosti

1. Oznamovatel podal k Okresnímu státnímu zastupitelství v Berouně oznámení o skutečnost nasvědčujících tomu, že mohl být spáchán trestný čin popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku, a to v souvislosti s tiskovou zprávou Jana Šinágla publikovanou na webových stránkách www.sinagl.cz týkající se registrace Sudetoněmeckého krajanského sdružení pro Čechy, Moravu a Slezsko o.s.¹ a zmiňující v této souvislosti protektorátní působení zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha.

2. Okresní státní zastupitelství v Berouně trestní oznámení oznamovatele vyřídilo jako nedůvodný podnět postupem podle zákona o státním zastupitelství s tím, že: „...*Autor tohoto článku hodnotí subjektivně určitý stav společnosti v dané době, nelze však z obsahu daného textu dovodit, že by jím schvaloval nacistické zločiny...*“, přičemž „...*účelem trestního postihu je hrubé popírání či zpochybňování historicky uznaného rozsahu těchto zločinů...*“.²

3. Oznamovatel, jsa přesvědčen, že takové vyřízení podání rozhodně není na místě, podává tímto v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 zákona o státním zastupitelství tuto **ž á d o s t o p ř e z k u m** vyřízení jeho trestního oznámení.

II. Skutkový a právní základ

1. Oznamovatel úvodem rekapituluje obsah inkriminované tiskové zprávy Jana Šinágla, resp. její relevantní části týkající se protektorátního působení zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha, a to pro úplnost a se zřetelem k tomu, že okresní státní zastupitelství tuto tiskovou zprávu posoudilo toliko částečně, resp. pouze v rozsahu pasáže: „...*Protektorát byl zkrátka takovým malým rájem na zemi...*“ (Ne snad, že by tato samotná pasáž byla (trestně) právně aprobeována,³ leč obsah tiskové zprávy a její trestně-právní rozměr jsou o poznání širší.) Tak tedy inkriminovaná tisková zpráva v relevantní části obsahuje:

- a) popis období po atentátu na Reinharda Heydricha;
- b) popis takřkajíc filosofie politiky uplatňované Reinhardem Heydrichem v Protektorátu Čechy a Morava rezultující v závěr, že: „...*Protektorát byl zkrátka takovým malým rájem na zemi...*“;
- c) porovnání počtu obětí Reinharda Heydricha s oběťmi „...*poválečné genocidy...*“ a způsobu vlády komunistů v 50. letech s tím, že počet obětí jmenovaného „...*je jen zlomkem obětí...*“, a to ať již obětí „...*poválečné genocidy...*“ či obětí způsobu vlády komunistů v 50. letech;
- d) řečnická otázka, zdali by – na základě výše uvedeného – neměl být Reinhard Heydrich „...*vyznamenám zákonem o zásluhách...*“ či by se v místě atentátu neměla konat pietní shromáždění přinejmenším stejně početná, jako se letos konala u hrobu Klementa Gottwalda.

2. Ruku v ruce s tím oznamovatel pro přehlednost cituje ustanovení § 405 trestního zákoníku, když toto stanoví: „...*Kdo veřejně popírá, zpochybňuje, schvaluje nebo se snaží*

¹ Viz: <http://www.sinagl.cz/domaci-zpravodajstvi/tiskova-zprava-ms-praha-versus-sudetonemecke-krajanske-sdruzeni-v-ceske-republice.html>.

² Srov. pátý odstavec přípisu Okresního státního zastupitelství v Berouně ze dne 15. června 2011, č. j. 1 ZN 243/2011.

³ Blíže viz níže.

ospravedlnit nacistické, komunistické nebo jiné genocidium nebo jiné zločiny nacistů a komunistů proti lidskosti, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta...“.

Jednotlivá trestní jednání uvedená v citované skutkové podstatě pak vymezuje doktrína, když (i) popíráním míní tvrzení, že k těmto zločinům vůbec nedošlo, (ii) za zpochybňování považuje relativizování závažnosti těchto zločinů, jejich zlehčování či tvrzení, že k těmto událostem sice došlo, ale ne za takových podmínek a v takovém rozsahu, dále pak (iii) schvalováním rozumí vyjádření souhlasu s těmito zločiny takříkajíc na straně jejich pachatele, a konečně (iv) snahu o ospravedlnění interpretuje jako poukaz na historickou situaci, na páchání obdobných zločinů ze strany spojenců apod.⁴

III.

Neudržitelnost konkrétního závěru Okresního státního zastupitelství v Berouně

1. Ve světle výše uvedeného je tak více než patrné, že není udržitelný konkrétní závěr okresního státního zastupitelství, totiž že by autor tiskové zprávy neschvaloval nacistické zločiny. Vždyť jestliže se schvalováním zločinů míní vyjádření souhlasu s nimi, resp. postavení se na stranu jejich pachatele, a to se, jak řečeno výše, míní, pak volání po vyznamenání zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha lze stěží interpretovat jinak než právě jako takové schvalování.

2. To pak o to víc, že důvodem pro vyznamenání Reinharda Heydricha, jak se podává z předcházejících pasáží inkriminovaného textu, má být jednak (i) fungující Heydrichova politika (ii) postavená na kolaborantské filosofii, že pokud bude Čech „...svědomitě pracovat pro Říši, Říše se o něj postará a nebude mu nic chybět, pokud bude dělat potíže, čeká ho zlý osud...“, jednak (iii) zlomkovitost počtu obětí z období vlády zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha.

IV.

Nesprávné vyřízení podání oznamovatele pro neúplnost jeho posouzení ze strany Okresního státního zastupitelství v Berouně

1. Oznamovatel je však přesvědčen, že postup okresního státního zastupitelství, projevivší se ve způsobu vyřízení trestního oznámení oznamovatele, nemůže obstát celkově. Je tomu tak především proto, že okresní státní zastupitelství se soustředilo toliko na pasáž „...Protektorát byl zkrátka takovým malým rájem na zemi...“, třebaže byla, pravda, oznamovatelem vytčena, ovšem zcela pomínulo zbývající obsah relevantní části inkriminovaného textu, a to paradoxně ačkoliv se oznamovateli vytýká, že pomínul kontext této věty.

2. Oznamovatel je tedy naopak pevně přesvědčen, že publikace inkriminovaného textu naplňuje trestná jednání deskribovaná ve skutkové podstatě trestného činu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku, a to po jednotlivých pasážích inkriminovaného textu takto:

a) **když** autor ve vztahu k období protektorátu pod vládou Reinharda Heydricha uvedl, že: „...Protektorát byl zkrátka takovým malým rájem na zemi...“, nadto

⁴ Srov. Herzeg, J. in Šámal, P. a kol. Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář. 1. vydání. Praha, C. H. Beck, 2010, str. 3210 marg. č. 4.

vycházejí z tvrzení, že Reinhard Heydrich si svými opatřeními dokázal získat srdce Čecha, který pochopil jeho politiku, totiž že „...*pokud bude svědomitě pracovat pro Říši, Říše se o něj postará a nebude mu nic chybět, pokud bude dělat potíže, čeká ho zlý osud...*“, jde tu **t e d y** ve své podstatě (přinejmenším) o zlehčování závažnosti nacistických zločinů spáchaných za období protektorátu, **č í m ž** je naplněn znak „zpochybňuje“ nacistické genocidium nebo jiné zločiny nacistů;

- b) **k d y ž** autor ve vztahu k období protektorátu pod vládou Reinharda Heydricha uvedl, že: „...*Počet obětí jeho vlády je jen zlomkem obětí poválečné genocidy a se způsobem, jak v 50. letech vládli komunisté, se nedá vůbec srovnat*, jde tu **t e d y** o výslovné relativizování nacistických zločinů spáchaných za období protektorátu, **č í m ž** je naplněn znak „zpochybňuje“ nacistické genocidium nebo jiné zločiny nacistů;
- c) **k d y ž** autor ve vztahu k osobě Reinharda Heydricha uvedl: „...*Táži se, neměl by být také Heydrich vyznamenán zákonem o zásluhách, anebo neměla by se minimálně v místě atentátu pořádat pietní shromáždění přinejmenším stejné početná, jaké se letos sešlo u hrobu zločince a masového vraha Klementa Gottwalda?*...“ jde tu **t e d y** o vážné nastolení otázky vyznamenání jednoho ze strůjců nacistických zločinů, **č í m ž** je naplněn znak „schvaluje“ nacistické genocidium nebo jiné zločiny nacistů.

3. Podle oznamovatele nemůže být ani žádných pochyb o úmyslném zavinění na straně autora, ostatně podtrhl jej i svou odpovědí na výzvu oznamovateli, již se oznamovatel snažil o odstranění inkriminovaného textu.

4. Pominout pak v této souvislosti rovněž nelze okolnosti, za nichž byl inkriminovaný text napsán – nelze totiž přehlédnout, že inkriminovanému textu předchází informace o projednání správní žaloby proti zamítnutí registrace Sudetoněmeckého krajanského sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, o. s. jakožto občanského sdružení, kterážto žádost byla opakovaně Ministerstvem vnitra zamítnuta.

V.

Konkurence s právem na svobodu projevu

1. Oznamovatel, maje na zřeteli konkurenci s právem na svobodu projevu, zmíněnou koneckonců i Okresním státním zastupitelstvím v Berouně, odkazuje (i) na rozhodnutí Ústavního soudu ČR, sp. zn. I. ÚS 3108/08, podle něhož základní právo na svobodu projevu není bezbřehé, a to včetně ve vztahu k veřejnému popírání, zpochybňování, schvalování nebo snahy o ospravedlnění takových zločinů, jakož i (ii) na rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Norwood vs. Velká Británie*, v němž bylo vyjádřeno, že zneužívání práva na svobodu projevu je v rozporu s demokracií a lidskými právy a zasahuje do práv ostatních, pročez práva na svobodu projevu podle článkem 10 Evropské úmluvy na ochranu lidských práv se nelze dovolávat v rozporu s článkem 17 této úmluvy.

2. Dlužno pak v této souvislosti dodat, že inkriminovaný text by neobstál ani jako subjektivní hodnocení určitého stavu společnosti, jak bylo nadneseno Okresním státním zastupitelstvím v Berouně. Tak předně ve vztahu k inkriminovanému textu je nutno vést dělítko mezi skutkovými tvrzeními, ohledně nichž lze vést důkaz pravdy, a hodnotícími soudy, u nichž to z podstaty možné není. To však neznamená, že by hodnotící soudy byly

vždy a bez dalšího právně aprobovány,⁵ přičemž jejich právní dovolenost se odvíjí od jejich oprávněnosti, kteréžto hledisko vychází mj. z toho, má-li hodnotící soud reálný skutkový podklad, a přiměřenosti, jež se posuzuje v intencích takřkajíc společenského zájmu.

3. Označení Heydrichovského protektorátu za „ráj na zemi“, jakož i otázka volající po vyznamenání Rainharda Heydricha či po konání pietních akcí na místě jeho atentátu ocitají se podle přesvědčení oznamovatele zcela *extra muros* toho, co lze v demokratické společnosti obecně tolerovat, nadto nelze minout naprosto extrémní charakter takového „hodnocení“ ve vztahu k nezpochybnitelným historickým souvislostem.

VI.

Připomenutí základních historických souvislostí

1. Ve vztahu k osobě Reinharda Heydricha oznamovatel konstatuje, že tento byl mj. jedním z nejvyšších příslušníků organizace SS, dále pak stál v čele Hlavního úřadu říšské bezpečnosti (RSHA) a Bezpečnostní služby (SD), které dokonce sám založil, přičemž všechny tyto organizace byly norimberským tribunálem označeny za zločinecké; ostatně sám Reinhard Heydrich byl německými úřady uznán za válečného zločince. Dne 20. ledna 1942, tedy v době, kdy vykonával úřad zastupujícího říšského protektora, předsedal (z přímého pověření Adolfa Hitlera) rovněž konferenci ve Wannsee, jejímž jediným programem byla koordinace konečného řešení židovské otázky.

2. Pokud jde o období Protektorátu Čechy a Morava, konstatuje oznamovatel, že počet obětí československých občanů se odhaduje až na 370 tisíc lidí (!).

3. Přímou ve vztahu k filosofii protektorátní politiky, kterou zastával Rainhard Heydrich, jakožto zastupující říšský protektor, pro níž pak autor inkriminovaného textu označuje protektorát za „ráj na zemi“ a klade dokonce otázku případného vyznamenání Rainharda Heydricha či konání pietních akcí v místě jeho atentátu, pak oznamovatel toliko v krátkosti cituje z pramenu nejbezprostřednějšího, totiž z projevu Rainharda Heydricha, který jím byl přednesen v Praze dne 2. října 1941:

a) Výchozí tezi k východním prostorům shrnul Rainhard Heydrich tak, že: „...*to jsou prostory, kde sám Slovan vůbec nechce, aby se s ním zacházelo jako s člověkem rovnoprávným, a je zvyklý, že pán si s ním nezadáva...*“, s tím, že: „...*tyto prostory musí být naší surovinovou základnou, jejich obyvatelé se stanou pracovníky pro velké, i kulturní, úkoly, a mám-li to říci docela drasticky, musí nám sloužit jako otroci...*“, přičemž „...*A nyní, když máte před sebou celkový obraz, musí vám být jasné, že se českomoravský prostor natrvalo nesmí nikdy ponechat v takovém stavu, který by vůbec umožňoval Čechům tvrdit, že to je jejich prostor...*“.

b) Ústřední myšlenku svého protektorátního konání pak Rainhard Heydrich vyjádřil takto: „...*Základní linie však musí, ač nevyslovena, i při takovém jednání platit: tento prostor se jednou musí stát německým a Čech tady nemá už koneckonců co pohledávat. To jsou věci, které můj úkol zde rozdělují na dvě velké a jasné etapy a oblasti činnosti. Jedna je blízká - zaměřená na válku - druhou začíná dalekosáhlý konečný úkol...*“.

⁵ Srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Cumpăna a Mazare proti Rumunsku ze dne 17. 12. 2004.

- c) Ve vztahu k takto nadnesenému prvnímu úkolu se Rainhard Heydrich nechal slyšet následovně: „...*K tomu patří i to, že se přirozeně musí dát českým dělníkům tolik žrádla, mám-li to tak zřetelně říci, aby mohli splnit svou práci...*“ s tím, že: „...*pravděpodobně přistoupíme ke zvýšení přídělu tuku pro české dělníky, tak okolo 400 gramů, to je množství, o němž se už dá mluvit...*“ (to je to, co autor inkriminovaného textu eufemisticky vyjadřuje slovy, že Čech má „...*svědomitě pracovat pro Říši, Říše se o něj postará a nebude mu nic chybět, pokud bude dělat potíže, čeká ho zlý osud...*“).
- d) Svůj druhý úkol, konečné řešení české otázky, vyložil Rainhard Heydrich tak, že: „...*Tento prostor musí být jednou definitivně osídlen Němci...*“ či „...*pokusíme se tedy teď podle staré metody poněmčit českou verbež...*“ resp.: „...*začíná to věcmi, s nimi můžeme už dnes maskovaně začít...*“.
- e) Nakonec pak Rainahrd Heydrich shrnul: „...*Když se budeme na věci dívat takto, platí jako nejbližší úkol toto: základní linie je jasná, taktika je jasná, tedy všechna opatření závisejí jen na užitku pro vedení války říší, závisejí na tom, aby byla zachována základní linie, na tom, že to při taktice nepřezženeme a základní linii neuškodíme. Závisejí koneckonců na tom, abychom měli zcela jasně před očima, že vše, co se zde musí stát, je právě jen řešení pro nejbližší budoucnost, čímž nesmí utrpět konečné řešení...*“.

Prostě – ráj na zemi?!

VII.

Přezkumný požadavek

S ohledem na výše uvedené tedy oznamovatel **ž á d á** Krajské státní zastupitelství v Praze, aby rozhodlo o vrácení trestního oznámení oznamovatele Okresnímu státnímu zastupitelství v Berouně a pokynem jej zavázalo k vyřízení věci v režimu § 158 odst. 2 trestního řádu, neboť jinak podle práva nelze!

Bohuslav Hubálek